

Abstrakt

Disertační práce *Ve světle kabaly: Židovská mystika v polské literatuře meziválečného období* mapuje způsoby reflexe židovské religiózní, respektive mystické tradice v polské meziválečné literatuře, a to na příkladu tří autorů, kteří reprezentují odlišné způsoby jak vnímání vlastních židovských kořenů, tak zpracování tradičních motivů vycházejících z tradice židovské mystiky. Prvotně futurista Aleksander Wat se vůči židovské religiózní tradici kriticky vymezuje – a přesto nedokáže vlastnímu „židovství“ uniknout; prozaik Bruno Schulz předestírá čtenářům svébytnou vizi kosmogonie i eschatologie upomínající mimo jiné na vybrané koncepty kabaly; básník Bolesław Leśmian má k této tradici nejdále a motivy interpretovatelné v kontextu židovské religiózní tradice podrobuje originálnímu přepracování. Tvorbou všech tří – jako dědiců „národa Knihy“ – se přitom prolíná specifický vztah k jazyku a psanému slovu. Vedle tohoto motivu je v práci věnována pozornost např. motivu golema, stvoření světa či představě Boha. Takto zaměřeným analytickým kapitolám předchází teoreticko-metodologický úvod vycházející z tradic literární hermeneutiky, avšak přihlížející i k vybraným konceptům tradiční židovské mystické hermeneutiky. V českém kontextu je práce rovněž příspěvkem k bližšímu poznání jak autorů známých a překládaných (B. Leśmian, B. Schulz), tak těch dosud spíše – neprávem – opomíjených (A. Wat).